

Ξεκάρφωτος

ξεκάρφωτος, -η, -ο, επίθ. [**ξεκαρφώνω** <ξε- + καρφώνω + κατάλ. -τος], ξεκάρφωτος. **1.** που δεν έχει ειρμό ή κάποιο λογικό έρεισμα, που είναι ασυνάρτητος, ασύνδετος: «τι ξεκάρφωτες ενέργειες είναι αυτές που κάνεις;». **2.** που είναι παράταιρος, που δε συνδέεται με το σύνολο, που δεν ταιριάζει στο περιβάλλον του, που χαλάει την ομοιογένεια: «βγάλε αυτά τα παπούτσια, γιατί είναι τελείως ξεκάρφωτα με το κουστούμι που φοράς και σου χαλάνε την παρουσία || Ξόδεψε ένα σωρό λεφτά γι' αυτόν τον πίνακα και τελικά τον έβαλε στην αποθήκη, γιατί ήταν ξεκάρφωτος με το στιλ του σαλονιού». **3.** (και για τα δυο φύλα) που είναι μόνος, που δε συνοδεύεται από κάποιον, που δεν έχει ταίρι: «εσείς έχετε τις ντάμες σας, τι να κάνω εγώ μαζί σας που είμαι ξεκάρφωτος!»·

- Θεέ μου, πώς κρατάς τα κεραμίδια ξεκάρφωτα! βλ. λ. Θεός·

- μ' αφήνουν ξεκάρφωτο, βλ. φρ. μένω ξεκάρφωτος·

- μένω ξεκάρφωτος, μένω χωρίς βοήθεια ή υποστήριξη, τη στιγμή ακριβώς που τη χρειάζομαι: «όταν χρειάστηκα τη βοήθεια των φίλων μου, έμεινα απ' όλους ξεκάρφωτος»·

- ξεκάρφωτα λόγια, βλ. λ. λόγος·

- ξεκάρφωτες κουβέντες, βλ. λ. [κουβέντα](#).

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας